

Matijas Vanseno

NET-SUSRETI

Ekstra Kiwi traži
Muškarčinu, rasnog, pravog atletu
Debeljuci nije lako
Postavila sliku –
Bože sačuvaj!

Kikirikiju se ne žuri
Pronačiće svoju veliku ljubav
Kultivisanog, simpatičnog sportistu
Sa smislom za humor

Spajdermen nije kenjalo
Tako piše u profilu
Voli igru i smeh
Nije protiv braka
I hteo bi decu

Titina je čudna cura
Sramežljiva, ali se to ne primećuje
Voli izlaske jer tako krije
Preteranu razervisanost

007 bi hteo
Devojku za večernje izlaske
I više ukoliko bude afiniteta

Super Diva u bikiniju
Tvrđi da osim tela zaista
Ima i duha
Da joj srce bije u grudima
Ali da to frajeri ne vide

Polina voli životinje
Posebno ribe
Uostalom ima mačka
Voli da sluša Kalogera
I Sinatru

Džesi obožava žurke
Petkom naveče
I pitke lektire tipa
Mark Levi

Marko voli fudbal i Zidana
Želi da s nekom ženom podeli
Svoju strast

Leonardo, njegov je fazon slikarstvo
Posebno Leonardo da Vinči
Drži da je Đokonda stvarno
Najbolje što je urađeno do danas
Hteo bi da proputuje vasceli svet
"Javi mi se ako ti odgovara" ...

O PESNICIMA

Gzavije Bord (Xavier Bordes, 1944) je muzikolog, novinar, putopisac, prevodilac sa savremenog grčkog jezika (posebno je zapažen njegov rad na poeziji O. Elitisa). Gzavije Bord je pesnik kulture, pesnik intelektualnog lirizma čiji stih uspešno sažima formalnu zahtevnost s povremenim proznim govorom. Živi u Parizu. Pesma „Demokratija“, dobar uvod za ovakav izbor, kao da je (paradoksalni) odgovor na davnu slutnju našeg Branka Miljkovića.

Žerald Gode (Gérald Gaudet, 1950) je književni kritičar, esejista, pesnik. Predaje književnost na fakultetu u Troa Rivjeru, Kvebeku, Kanadi. Neguje pesmu u prozi. 1996. je bio učesnik srpsko-kanadskog Međunarodnog susreta pisaca u Novom Sadu. Tom prilikom je časopis „Polja“ objavio jedan razgovor sa njim, kao i nekoliko njegovih pesama.

Mišel Uelbek (Michel Houellebecq, 1958) pesnik, prevodilac, esejista, romanopisac. Većina njegovih romana je prevedena na srpski ili hrvatski jezik. U Srbiji, njegov pesnički manifest „Ostati živ“ čak je dva puta objavljivan, u dva različita prevoda (časopisi „Koraci“ i „Književni magazin“). Mišel Uelbek je pesnik surovog suočavanja sa stvarnošću, ali i pesnik čežnje za izgubljenom svetošću.

Za **Jana Batensa** (Jan Baetens) sa kaže da je možda poslednji flamanski pesnik francuskog jezika. Predaje na Luvenskom univerzitetu gde se bavi uporednim izučavanjem odnosa tekstualne i likovne građe u umetničkim delima visoke i popularne kulture. Objavio je više zapaženih dela iz teorije recepcije, kao i nekoliko zbirki poezije na „zadatu temu“ (o košarci, o stripu, itd.).

Žerom Leroa (Jérôme Leroy, Ruan, 1964) je objavio više zapaženih žanrovskih romana na polju krimića i naučne fantastike. Njegov „apokaliptički dendizam“ opisuje generaciju podizanu na „rok kulturi, genetski modifikovanoj ishrani i suicidalnoj mondijalizaciji“ koja željno iščekuje kraj, takvog, sveta.

Mari lo (Marie Huot, 1965) živi u Arlu gde radi kao bibliotekar. Za zbirku pesama *Absenta* dobila je nagradu „Jean-Follain“.

Žak Kifer (Jacques Kùpfer, 1966) živi u valdenžanskoj dolini gde se bavi štamparstvom. Pesnik, antologičar, putopisac. Jedan od najbitnijih savremenih frankofonih pesnika, nastavljač izvrsne romanske poezije dvadesetog veka (naslednik Šapaza, Žakotea, Šeseksa).

Alan Mabanku (Alain Mabanckou, 1966, Kongo) je bio urednik u izdavačkoj kući „Présence africaine“, u Parizu. Danas predaje na univerzitetu UCLA, u Kaliforniji. Objavio zapažen roman o američkom romanopiscu Džejsmu Boldvinu. Neguje pesmu kratkog daha u kojoj se ističu pevanje o prirodi i zapitanost nad sudbinom pojedinca u represivnom društvenom sistemu.

Patrik Amstuc (Patrick Amstutz, 1967) je rođen u Švajcarskoj. Objavljuje po švajcarskoj, francuskoj i italijanskoj književnoj periodici poeziju i kritiku. Do sada je objavio dve zbirke poezije.

Žan Lik Raharimanana (Jean-Luc Raharimanana, Antanarivo, Madagaskar, 1967), dobitnik nagrade „J-J. Rabearivelo“ za zbirku u rukopisu (1987). Objavio više zapaženih lirskih proza kod izdavača „Le Serpent à plumes“. Piše prozu, poeziju, drame. U Srbiji su devedesetih godina prošlog veka njegove priče prevodili Radivoj Stanivuk i Vesna Cakeljčić.

Etjen Orsini (Etienne Orsini) rodnom je sa Korzike. Neguje pesmu u prozi na tragu lirizma Kloda Estebana iz koje vidno progovara mediteranski duh. Do sada objavio dve zapažene zbirke pesama, *Iz nepomičnog se vratih* (2004) kao i *Zaborava gubitak*.

Olivije Bren (Olivier Brun, 1969) živi u Nansiju. Bavio se raznim zanimanjima pre nego što je ušao u „književni svet“. Radi kao urednik u izdavačkoj kući „La Dragonne“. 1999. je objavio knjigu razgovora sa Alanom Boskeom.

Kristof Dofen (Christophe Dauphin, 1968) je pariski novinar, urednik, kritičar. Pesnici poput Bonfoe, Bretona ili Ruseloa su u njemu prepoznali „glas generacije“. Objavio je pet zbirki među kojima, 1998, zapaženu, *Peto sunce*.

Mari Klotild Roz (Marie-Clotilde Roose, 1970, Brisel), po struci filozof. U rodnom gradu predvodila književni „Krug Rotonde“. Dobitnik je dveju belgijskih književnih nagrada (nagrade „Georges Locken“ i Nagrade bijenala „Robert Goffin“), objavila dve zbirke poezije.

Gvenaël Stube (Gwenaëlle Stubbe, 1972) je rođena u Briselu, živi na Ivriju, u pariskom predgrađu. Animira književne radionice u gradskoj biblioteci, piše radio drame. Objavila dve zbirke poezije.

Matijas Vanseno (Matthias Vincenot, 1981) predaje francusku civilizaciju na Sorboni i do sada je objavio sedam zbirki poezije. Sa Žanom Likom Fabrom je 2001. objavio dve antologije savremene francuske i frankofone poezije. U poeziji neguje izravni govor.

(Preveo i priredio **Boris Lazić**)